

РЕШЕНИЕ

№ 4891

гр. София, 13.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6727** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ПРОНТАШОПС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район В., [улица], ап. „Е. 1“, чрез адв. К. П., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002222004464-091-001/08.03.2023 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) – В., в частта потвърдена с Решение № 701/29.05.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при Централно управление на НАП.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт, допълнени в с.з. с възражения относно материалната и териториална компетентност на издателите му, компрометиращи неговата валидност. Жалбоподателят счита, че са изпълнени материалноправните предпоставки за признаване на правото на данъчен кредит по спорните доставки от „Скул Строй“ ЕООД. Претендира незаконосъобразност, респ. нищожност на РА. Прави искане за присъждане на разноски по представен списък по чл. 80 ГПК, вр. § 2 ДР на ДОПК.

Ответникът – директорът на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. Г. оспорва жалбата. В писмена молба от 29.04.2024 г. излага доводи за валидност на РА. Посочва, че преценката ревизията да се възложи на органи по приходите при ТД на НАП В. Т. /очевидно се касае за фактическа грешка, т.к. издатели на процесния РА са служители при ТД на НАП В./ касае вътрешноведомствен анализ на цялостната

натовареност на отделните ревизиращи екипи. Твърди, че с определянето на ревизиращи органи от друга ТД на НАП не са накърнени законните права и интереси на ревизиращото лице и не е ограничено правото му на защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В поискания и предоставен от съда срок за писмени бележки, не са представени такива.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед № Р-22002222004464-020-001/01.09.2022 г. (л. 22), издадена от М. Ц. М. на длъжност началник сектор при ТД на НАП В., с която е възложена ревизия на „ПРОНТАШОПС“ ЕООД за установяване на задълженията му за корпоративен данък за периода 16.04.2020 г. - 31.12.2020 г. и ДДС за периода от 01.08.2020 г. до 31.08.2021 г. и за периода от 08.06.2020 г. до 30.06.2020 г. С посочената заповед са определени членовете на ревизиращия екип – Д. Д. Н. – главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и Е. Н. И. – главен инспектор по приходите, и двамата служители към ТД на НАП В.. ЗВР е връчена на ревизираното лице на 05.09.2022 г., видно от приложеното на л. 25 удостоверение от ИС „Контрол“.

На 02.12.2022 г. е издадена заповед за изменение на ЗВР с № Р-22002222004464-020-002 (л. 26), с която е продължен срока за приключване на ревизията до 03.02.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22002222004464-092-001/08.02.2022 г., връчен на 09.02.2023 г. (л. 52), чиито констатации и предложения за установяване на задълженията са възприети в издадения РА № Р-22002222004464-091-001/08.03.2023 г., връчен на 09.03.2023 г. (л. 61).

С РА са определени допълнителни задължения за ДДС общо в размер на 54 998,06 лв. и лихви в размер на 12 954,75 лв. за периодите от м.08.2020 г. до м.01.2021 г., произтичащи от отказано право на данъчен кредит по фактури, издадени от „Скул Стой“ ЕООД, както и задължения за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 25 387,78 лв. и лихви в размер на 4 411,50 лв.

Установено е, че основна дейност на дружеството през ревизираните периоди е търговия с дамски дрехи, аксесоари, раници, бижута и др. Дейността се е извършвала в шест търговски обекта, находящи се в [населено място] и [населено място].

В хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, подробно описани в РД. Приобщени са доказателствата, представени в предходното производство – фактури, счетоводни справки, стокови разписки, доказателства за плащане към Д. „К. 20“ и Д. „АКАВИД“, договор за доставка от 27.07.2020 г., приходни касови ордери, ЧМР, заявки за транспорт до спедитора „АЛОГ“ ООД, ведно с фактури и доказателства за плащане по тях. Според обясненията на ревизираното лице стоките са закупени от С. PELLE F., F. L., KATIER, D. & CO, S. F., KRISTY, P. и др. Вносът им е осъществен чрез доставчика от складове в Италия. Поръчките до италианските доставчици са правени по WhatsApp. Бил е изпратен снимков материал, от който са избрани съответните стоки. Представена е част от осъществената комуникация под формата на скрийншотовете. Избраните артикули по вид и количество били поръчани по телефон на доставчика, който организира доставките. Декларирано е, че поръчките на стоки с марка P. са осъществени през сайт <http://multibrand.parfois.com>.

Продуктите са избрани по артикулен номер, който е съобщен по телефон на дружеството-вносител.

Извършена е насрещна проверка на „АЛОГ“ ООД, който е представил идентични документи. В писмени обяснения е посочено лицето, което е приело стоката от неговия склад. Представена е справка на превозени от склада на спедитора до доставчика стоки или получени такива на място.

Констатирано е, че при ревизия на доставчика не е доказано реалното изпълнение на декларираните доставки. Установено е, че плащанията за извършени към трети лица - Д. „К. 20“ и Д. „АКАВИД“, като не са ангажирани доказателства как са уредени взаимоотношенията между жалбоподателя, доставчика и получателите на плащанията. В ИС на НАП нямамо отбелязани данни за банкови сметки на Д. „К. 20“. В регистрите по ЗДДС не били декларирани покупки или продажби от или към „Скул Строй“ ЕООД. За 2021 г. не била подадена ГДД по чл. 92 ЗКПО. Д. „АКАВИД“ също не било подало такава. При извършената на „Скул Строй“ ЕООД ревизия не били представени доказателства за така описаните тристранни взаимоотношения.

Въз основа на горните констатации е прието, че доставчикът „Скул Строй“ ЕООД не е разполагал с процесните стоки, които да прехвърли на ревизираното лице. Поради това на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 6 и чл. 9 и чл. 70, ал. 5 ЗДДС е отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от този доставчик.

Горните фактически установявания са съобразени и при облагането по ЗКПО, вследствие на което е прието, че са налице отчетени разходи по издадените от „Скул Строй“ ЕООД фактури, без да са реално извършени. На основания чл. 10, ал. 1, във вр. с чл. 22, чл. 23 и чл. 26, т. 2 ЗКПО е извършена корекция на С. за 2020 г. в посока увеличение със сумата от 253 877,75 лв., представляваща сбор от данъчните основи на фактурите, издадени от „Скул Строй“ ЕООД. След преобразуването на С. с неправомерно отчетените разходи е установен дължим корпоративен данък – 25 387,78 лв. и лихва за забава в размер на 4 411,50 лв.

Горните фактически и прави изводи относно данъчното облагане е възприето от директора на ТД на НАП – С., който с решението си е потвърдил РА в оспорената част на установените задължения за корпоративен данък за 2020 г. и ДДС за данъчен период от м.08.2020 г. до м.01.2021 г., ведно със съответните лихви.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства по делото документите, приобщени с ревизионната преписка, както и допълнително изисканите от ответника - Заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 г., доказателства за изпълнение на изискванията на чл. 12, ал. 6 ДОПК, заверени копия на съставените при предходната ревизия РД и РА, Решение № 1305/18.08.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С.. Отделно от жалбоподателя са представени в превод на български език доказателства за произход на стоките - фактури от чуждестранните доставчици, които са налични в ревизионната преписка, но без да придружени с превод съгласно чл. 55 ДОПК.

С определение от 03.08.2023 г. съдът е конституирал страните и е разпределил доказателствената тежест между тях. На жалбоподателя е указано, че следва при условията на пълно и главно доказване да установи съществуването на фактите и обстоятелствата посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, конкретно: че издадените от „Скул Строй“ ЕООД фактури през периода м.08.2020 г. – м.01.2021 г. с предмет „закупени стоки“ отразяват реално осъществени доставки, по които жалбоподателят има право на приспадане на данъчен

кредит съгласно изискванията на чл. 68 и чл. 69 ЗДДС, както и че разходите са документално обосновани чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. На ответника е указано, че е в негова тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания за издаването на РА, включително че органите по приходите, подписали ЗВР, РД и РА са имали валидни квалифицирани електронни подписи, както и че издателите на ревизионния акт разполагат с териториална и материала компетентност с оглед разпоредбите на чл. 119, ал. 2, чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК в контекста на нормата на чл. 12, ал. 6 ДОПК.

При така разпределената доказателствена тежест по искане на жалбоподателя е назначена и приета без оспорване съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице е проследило счетоводните записвания, извършени по процесните фактури от страна на „Пронташопс“ ЕООД и тези на „Скул Строй“ ЕООД във връзка с взаимоотношенията му с неговите доставчици. Изследвана е последващата реализация на закупените стоки с отразяването им като приход, който участва във формирането на финансовия резултат на дружеството. Вещото лице е проследило дали в счетоводството на „Пронташопс“ ЕООД са налице осчетоводени разходи за транспорт към „АЛОГ“ ЕООД във връзка с придобиването на процесните стоки; изследван е произхода на стоките, съпътстващите ги документи, удостоверяващи приемането и предаването на токата, транспортни документи, доказателствата за плащане.

От ответника с писмена молба (л. 385-407 от делото) са представени документи - писма от зам. изпълнителния директор на НАП, докладни записки и заповеди на директора на ТД на НАП С. и зам. изпълнителния директор на НАП, посредством които се домогва да установи извършената преценка за възникнала необходимост ревизията да се извърши от органи по приходите, за които не се прилагат разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК /чл. 12, ал. 6 ДОПК и чл. 10, ал. 8 ЗНАП/.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от активно легитимирано лице, с оглед на което и по аргумент от чл. 149, ал. 5 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Настоящият съдебен състав споделя тезата за невалидност на обжалвания ревизионен акт. Основателно се поддържа от процесуалния представител на жалбателя, че процесният РА е нищожен, тъй като ревизията е извършена от некомпетентна ТД на НАП – В., вместо от ТД на НАП – С., където е седалището на ревизираното лице.

По своята правна същност РА е индивидуален административен акт с декларативен характер, който по аргумент на чл. 118 ДОПК не създава задължения, а установява възникнали по силата на закона такива за данъци и задължителни осигурителни вноски. За да е валиден, актът следва да е издаден от компетентни органи по материя, по място и по степен.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, агенцията се състои от централно управление и териториални дирекции. Всяка една от тези териториални дирекции се организира и ръководи от териториален директор, който упражнява предоставените му правомощия в нейните пространствени предели. Към териториалния обсег на компетентната териториална дирекция препраща и нормата на чл. 7, ал. 1 ДОПК, установяваща компетентността на органа по приходите

от компетентната териториална дирекция, да издава актовете по този кодекс. Сред тези актове е и заповедта за възлагане на ревизии, с която по силата на чл. 112, ал. 1 ДОПК се образува ревизионното производство.

Съгласно чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК заповедта за възлагане на ревизия се издава от орган по приходите, определен от териториалния директор, която за да бъде правопоараждащ данъчноревизионното правоотношение юридически факт, следва да е издадена от компетентен орган. Цитираната разпоредба сочи, че ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция, а съобразно чл. 7, ал.1 ЗНАП органи по приходите са: изпълнителният директор на НАП и неговите заместници, териториалните директори и техните заместници; директорите на дирекции, началниците на отдели и сектори и служителите, заемащи длъжност "държавен експерт по приходите", "държавен инспектор по приходите", "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". След като първичната материална компетентност на орган по приходите е придобита по нормативен път в териториалния ѝ обхват по чл. 7, ал. 1 ДОПК, то не е допустимо пространствените ѝ предели да се разширяват извън обхвата на териториалната дирекция. Съответна на този принцип е и уредбата на чл. 8, ал. 1 от ДОПК, обвързваща компетентността на органите по приходите за издаване на актове по кодекса с компетентната териториална дирекция, която за местните юридически лица, е тази по седалището им /чл. 8, ал. 1, т. 4 от ДОПК/. От съответната компетентна териториална дирекция следва да бъде и органът, натоварен от териториалния директор по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК с правомощието да възлага ревизии, както и определените от него със ЗВР ревизиращи органи по приходите и ръководител на ревизията /чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК/.

Изключение от това правило се предвижда в разпоредбата на чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК, според която ревизията може да се възлага от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. В цитирания текст на разпоредбата обаче няма нормативно предвидена възможност това правомощие да се делегира на друг орган по приходите, различен от посочените.

От доказателствата по делото се установява, че началото на ревизията е поставено със ЗВР № 22002222004464-020-001/01.09.2022 г. /л. 22/, връчена по електронен път на 05.09.2022 г., изменена със ЗИЗВР № 22002222004464-020-002/02.12.2022 г., с които е възложено извършването на ревизия на „ПРОНТАШОПС“ ЕООД за установяване на задълженията му корпоративен данък за периода 16.04.2020 г. - 31.12.2020 г. и ДДС за периода от 01.08.2020 г. до 31.08.2021 г. и за периода от 08.06.2020 г. до 30.06.2020 г. от ревизиращ екип на ТД на НАП – В.. ЗВР и ЗИЗВР са издадени от М. Ц. М. на длъжност началник сектор при ТД на НАП В.. За доказване компетентността на възлагащия ревизията орган е представена заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 г. на изпълнителния директор на НАП (л. 86), с която на основание чл. 12, ал. 6 ДОПК и чл. 10, ал. 8 и ал. 9 ЗНАП П. Д. – заместник изпълнителен директор на НАП е оправомощен да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. По силата на тази заповед и на основание чл. 12, ал. 6 ДОПК е издадена заповед № З-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г., с която заместник

изпълнителният директор на НАП (л. 14-16), на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК е определил органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които в т. 2 са вписани имената на възложителя на ревизията и ревизиращия екип, които са служители на ТД на НАП В.. Отделно е представена и заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП В. (л. 20), с която на основание чл. 11, ал. 3 ЗНАП, във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, са определени служителите (органи по приходите), на които считано от 10.05.2021 г. са възложени функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, за които съгласно заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021 г.на заместник изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. В нея под т. 3 е посочен М. Ц. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В..

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021 г. при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ДОПК гласи, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

В случая съобразно посочените по-горе заповеди контролното производство на жалбоподателя е възложено със ЗВР, издадена от началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – В., оправомощен от директора на ТД на НАП В. съгласно заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. и от зам.изпълнителния директор на НАП по силата на заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021 г., който от своя страна е овластен от изпълнителния директор със заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 г. В цитираните заповеди липсват мотиви, нито са представени доказателства, каква точно е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК да извършат ревизия на лицето, чийто адрес се намира в [населено място]. Обратен извод не следва от представените пред настоящата инстанция писма и докладни, още повече че част от тях (писмо изх. № М-24-39-75/17.04.2024 г.) са изготвени след възлагане на ревизията за установяване на обстоятелство, което не би могло да се установява с документи, съставени за целите на съдебното производство. Несподелима е тезата на процесуалния представител на ответника, че упражняването на правомощието по чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП е изцяло по преценка за целесъобразност на компетентния за това орган въз основа на направения вътрешноведомствен анализ на цялостната натовареност на ревизиращите екипи. Това разбиране не съответства на законовата регламентация, която борави с термина "необходимост", а не "преценка", като доказването е необходимо във всички случаи, за да не се стигне до превратно упражняване на власт и игнориране/заобикаляне на императивни правни норми, вкл. за независимост и безпристрастност на органите по приходите (в тази насока виж Решение № 4334 от

09.04.2024 г. по адм. дело № 9520/2023 г. на ВАС, VIII о.).

Представеното писмо № 20-00-70 от 29.04.2021 г. на зам. изпълнителния Директор на НАП, адресирано до всички териториални директори, не следва да се кредитира като доказателство, което да обоснове каква точно е необходимостта по чл. 10, ал.9 от ЗНАП ревизията на конкретното дружество да бъде извършена от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК, тъй като то по своята същност е вътрешно ведомствен акт с информативно съдържание, в който се описва каква обща организация ще се създаде за възлагане и осъществяване на контролни производства с цел създаване на по-равномерна натовареност между териториалните дирекции, но не съдържа никакви конкретни аргументи обосноваващи необходимост по смисъла на чл. 10, ал.9 от ЗНАП (виж Решение № 4704 от 15.04.2024 г. по адм. дело № 284/2024 г. на ВАС, VIII о.). Още повече дори последното да беше сторено, делегирането на такива правомощия от заместник изпълнителния директор към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи и на нормата на чл. 112, ал.2 от ДОПК, в която изрично е посочено, че ревизията може да се възлага от: 1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или от 2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Това означава, че изпълнителният директор или негов заместник, които са органи по приходите, могат да възлагат ревизия по отношение на данъчно задължени лица на територията на цялата страна, но така цитираната разпоредба не допуска възможност те да делегират правомощията си към конкретни органи по приходите от съответна ТД на НАП. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК са изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму.

Следователно в случая, не се установява наличието на предпоставките по чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, а именно необходимост ревизията да бъде извършена от органи по приходите от териториална дирекция, различна от тази по седалището на лицето, предвид което органите по приходите, извършили ревизията и издали ревизионния акт не са били териториално компетентни да извършат ревизията, нито са били надлежно овластени, тъй като заместник изпълнителния директор не е имал нормативно призната възможност да делегира такива правомощия. Изложеното има за последица нищожност на ревизионния акт, тъй като е издаден от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП-В.. В този смисъл са следните решения на съдебни състави на Първо и Осмо отделение на ВАС: № 4460/10.04.2024 г. по адм. д. № 11074/2023 г., № 2131/22.02.2024 г. по адм. д. № 6767/2023 г., № 2675/06.03.2024 г. по адм. д. № 7618/2023 г., № 26/04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., № 176/09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., № 2127/22.02.2024 г. по адм. д. № 6952/2023 г., № 2781/07.03.2024 г. по адм. д. № 7024/2023 г., № 2947/12.03.2024 г. по адм. д. № 8751/2023 г., №

4125/04.04.2024 г. по адм. д. № 9209/2023 г., № 3492/21.03.2024 г. по адм. д. № 9473/2023 г., № 4144/04.04.2024 г. по адм. д. № 9409/2023 г. и цитираната в тях съдебна практика.

В обобщение съдът намира проверяваният РА за невалиден. Същият е издаден от органи по приходите без надлежно учредена териториална и персонална компетентност. Дължимо е прогласяване на неговата нищожност.

Съобразно изхода на делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят претендираните разноски, които съдът определя в размер на 5869,00 лв., от които 50,00 лв. заплатена държавна такса, 819,00 лв. депозит за вещо лице и 5 000,00 лв. адвокатско възнаграждение. Недължимо е претендираното със списъка на л. 608 допълнително адвокатско възнаграждение в размер на 3 000,00 лв., обосновано с представения Анекс от 04.01.2024 г. към договора за правна защита и съдействие (л. 610). Прави впечатление, че това допълнителното възнаграждение, ако действително е заплатено, както е посочено към датата на анекса, то нелогично не е претендирано с представения от страната със становището по същество предходен списък от 18.03.2024 г. (л. 380). Освен това, според чл. 161, ал. 2 ДОПК, при прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната и правна и фактическа сложност на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази част, но не по-малко от минимално определения съгласно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Това свое правомощие съдът може да упражни служебно без да е необходимо да е направено възражение от отсрещната страна. Успоредно с това и с оглед тълкуванията в решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22, настоящият съдът не е обвързан от минималните размери по Наредба № 1 от 2004 г. при определяне на размера на възнаграждението, а е свободен да определи справедлив размер на адвокатското възнаграждение в зависимост от правната и фактическата сложност на делото. Материалният интерес по делото се приема и понастоящем от преобладаващата съдебна практика за ориентир за справедливия размер на адвокатското възнаграждение, но не се явява единствен и определящ фактор. В случая фактическата и правна сложност на делото не са високи. Съществува обилна съдебна практика, в която са изяснени идентични въпроси относно валидността на ревизионния акт с оглед териториалната и материална компетентност на неговите издатели. Ето защо съдът намира, че възнаграждение от 5000 лв. е съответно с критериите "справедливост" и "обоснованост", доколкото последните са тясно обвързани със сложността на делото и положените от адвоката процесуални усилия.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 5 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-и състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН Ревизионен акт № Р-22002222004464-091-001/08.03.2023 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – В., в частта потвърдена с Решение № 701/29.05.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ПРОНТАШОПС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район В., [улица], ап. „Е. 1“, разноски за настоящата инстанция в размер на 5 869,00 /пет хиляди

осемстотин шестдесет и девет/ лева.

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентната дирекция – Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. за възлагане на нова ревизия на „ПРОНТАШОПС“ ЕООД за установяване на задълженията му по ЗДДС и ЗКПО.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: